

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011738
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113011738.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci proti obžalovanému J. P., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona za použitia § 127 odsek 3 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/64/2013 zo dňa 25.11.2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.03.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. P., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa uznal obžalovaného J. P. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona za použitia § 127 odsek 3 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 30.01.2009 v čase okolo 19.15 hod. v obci Q., pri rodinnom dome č. XX, za autobusovou zastávkou „Jednota“, fyzicky napadol poškodeného F. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorého udril kovovou trubkou do prednej časti hlavy, následkom čoho utrpel poškodený F. F. otras mozgu a tržnú ranu a oderky čelovej časti lebky s dobou liečenia v trvaní 9 dní.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1, § 37 písm. h/, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva rozsah vykonaného dokazovania ako aj obsah jednotlivých dôkazov, na ktorých založil súd rozhodnutie o vine obžalovaného. Zároveň z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, aj to, akým spôsobom sa súd I. stupňa vypořiadal s obhajobou obžalovaného.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a domáhal sa zrejme jeho zrušenia a oslobodenia spod obžaloby. Poukázal na to, že ku skutku, tak ako mu kladené za vinu, nikdy nedošlo, obvinenie poškodených voči jeho osobe je účelové. Zároveň poukázal na rozpory vo výpovediach poškodeného F. a jeho manželky, keď jeden z nich popisoval, že ho napadol trubkou a manželka poškodeného uviedla, že ho napadol joklovinou. Syn poškodeného, svedok F. F. mladší, vypovedal, že ho videl odchádzať z miesta na vozidle značky Renault svetlej farby, čo sa tiež nezakladá na pravde, nakoľko toto vozidlo si zakúpil až rok po údajnom incidente. Pokiaľ by sa incident stal v čase a na

mieste uvádzanom poškodeným, musel by práve počas tohto incidentu prechádzať cez uvedené miesto autobus a prinajmenšom jeho vodič ako aj cestujúci by museli incident zaregistrovať. Popis poranenia poškodeného v odbornom posudku MUDr. A. nezodpovedá výpovedi poškodeného a jeho manželky o tom, že ho udrel len raz a potom utiekol. Pokiaľ by udrel v kritickom čase poškodeného kovovým predmetom, tento by zanechal čierne stopy, čo lekár, ktorý poškodeného ošetroval nezistil.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch svojho odvolania a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby z dôvodu, že sa skutku, ktorý mu je kladený za vinu nedopustil.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, keď poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, lekárske správy a správne vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa.

Krajský súd, ako súd odvolací, potom ako zistil, že odvolanie bolo podané osobou oprávnenou a v zákonnej lehote, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadil sa pritom aj zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané sa prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Vykonané dôkazy okresný súd správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje krajský súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, krajský súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu, dôkazy vyhodnotil spôsobom, ktorý je logický a v súlade so zákonom.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Súd I. stupňa v odôvodnení v potrebnom rozsahu uviedol, na základe ktorých dôkazov dospel k skutkovým zisteniam, a tiež aj akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného.

Okresný súd jasne odôvodnil, o ktoré dôkazy sa opiera, akým spôsobom vyhodnotil dôkaznú situáciu ako aj obranu obžalovaného a s týmito závermi sa stotožňuje aj odvolací súd.

Krajský súd sa s odôvodnením uvedeným v napadnutom rozsudku v celom rozsahu stotožňuje, osvojuje si ho a to nielen v otázke týkajúcej sa viny obžalovaného ale aj v otázke procesného postupu v prípravnom konaní, v ktorom nezistil žiadne pochybenia.

Aj keď obžalovaný popiera spáchanie žalovaného skutku, odvolací súd má za to, že súd I. stupňa správne prihliadol na výsledky vykonaného dokazovania a správne vyhodnotil túto jeho obranu ako účelovú a nepodloženú. Je zrejmé, tak ako to konštatoval aj súd I. stupňa, že časové údaje o tom, kedy mal kritického dňa vo večerných hodinách odísť z domu a následne sa vrátiť, na ktorých bola založená obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že v čase údajného skutku sa ani doma nenachádzal, si navzájom odporujú. Súd I. stupňa následne správne vyhodnotil aj časové údaje o telefonicknej komunikácii medzi obžalovaným a jeho manželkou prípadne svedkom P. X. a svedkyňou K. O., ktorí vypovedali v jeho prospech, a ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu nasvedčujú na snahu obžalovaného získať svedkov svedčiacich v jeho prospech a vykonštruovať na tom svoju obranu.

Skutočnosti uvádzané obžalovaným v dôvodoch jeho odvolania nie sú takého charakteru, aby mohli odôvodňovať iné rozhodnutie o podanej obžalobe.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a spochybnenú obranu obžalovaného, nemal ani krajský súd žiadny dôvod pochybovať o jeho vine.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona za použitia § 127 odsek 3 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona je na základe zistených skutkových okolností správna a zákonná.

Krajský súd nemal pochybnosti o tom, že incident medzi obžalovaným a poškodeným, pri ktorom poškodený F. utrpel zranenia uvedené vo výrokovej časti sa stal na mieste verejnom a verejnosti prístupnom, obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania proti osobe chránenej v zmysle § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona, keď za takúto osobu sa v zmysle § 127 odsek 3 Trestného zákona považuje osoba vyššieho veku - na účely Trestného zákona staršia ako 60 rokov.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že trest uložený obžalovanému je rovnako správny a zákonný, zodpovedá všetkým kritériám uvedeným v § 34 odsek 1 Trestného zákona. Súd I. stupňa správne zistil u obžalovaného prítiažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona pretože spáchal viac trestných činov a správne mu uložil úhrnný trest. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pri prevahe prítiažujúcich okolností súd I. stupňa správne ukladal obžalovanému úhrnný trest v rámci zvýšenej dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri rozhodovaní o druhu trestu tiež správne prihliadol na to, že na obžalovaného sa síce hľadí tak, akoby doposiaľ súdne trestaný nebol, avšak od roku 2009 doposiaľ bol 38-krát priestupkovo prejednávaný za priestupky proti občianskemu spolunaživaniu, a z toho však bol iba 1-krát uznaný vinným. Pri zohľadnení všetkých zákonných kritérií následne okresný súd správne uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zo zákona zvýšenej spodnej hranice trestnej sadzby určenej pri prečine podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona vo výmere 1 až 3 roky. Takto upravená trestná sadzba je v rozsahu od 20 mesiacov do 3 rokov.

Správny bol postup súdu I. stupňa, ktorý obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, pretože je nepochybné, že v osobe obžalovaného sa nejedná o narušeného páchatel'a, jeho trestná činnosť je len dôsledkom neusporiadaných susedských vzťahov, na ktorých má podiel zrejme aj poškodený. Podmienený trest považoval odvolací súd dostatočný na to, aby sa dosiahol účel trestu a aby sa obžalovaný v budúcnosti obdobného konania vyvaroval.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku, rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.